

כל הארץ צפתה בשיבתו

הדרמאטית ממעמקי הייאוש

לשיא ההצלחה בפסטיבל הזמר

שמוליק קראוס -

עזר לי לא מעט היחס הנהדר בבית חולים. ביחוד של ד"ר עמי גלעדי, שי טיפל בי במסירות לא רגילה. במוצאי יום-העצמאות, הצלחתי לא להתרגש כמעט עד הסוף, כשהתחילו לשיר, נשארתי שקט. אבל כשהתקרבו לשיר ה' אחרון, התחיל משהו לדגדג אצלי. התי-חלתי להתרגש. כשהשמיעו את השיר שלנו — היתה לי הרגשה ברורה שגקבל משהו.

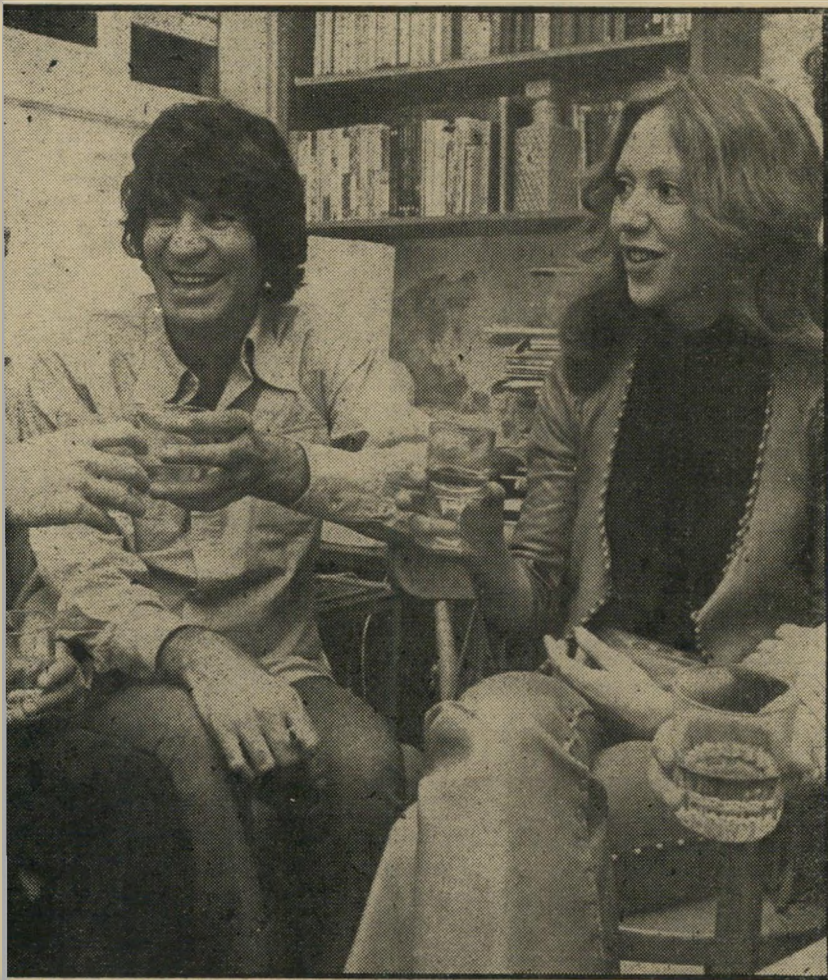
כשהשיר זכה במקום הראשון, זה היה מרגש בצורה לא רגילה. זאת היתה הפעם הראשונה שלי, לזכות בדבר כזה. אני זוכר, כשעליתי אל הבמה, לעיני כל הקהל שהיה שם, וכל צופי הטלוויזיה, חשבתי

את אשתי לעזוב את הבית. שלא תהיה שם כשאני אעשה את זה. סיפרתי לג'וזי שאני רוצה להתבודד כדי לכתוב, והיא נסעה אל אחותה לארבעה ימים. בלעתי 70 כדורי שינה, השארתי מכר-תבים לג'וזי, למשפחה, ולמרים ילין-שטק-ליס. גרדמתי במהירות. — לנצח, חשבתי.

ניצלתי,

אבל הצטערתי

כשהתעוררתי, היה הכל מטושטש. ראיתי דמויות, שמעתי קולות. אבל הכל היה מעורפל. לא הבנתי כלום.

הניצחון

להקת "הטוב, הרע, והנערה" — ישראל גוריון, ג'וזי כץ, ובני אמדורסקי — על בימת בנייני האומה בירושלים, במוצאי יום-העצמאות, מבצעים את השיר שזכה בפרס ראשון בפסטיבל — "טוב לי לשיר", שחובר עליידי אחוד מנור והולחן עליידי שמוליק קראוס. הגשתה המקצועית הסוחפת של ההקחה, בנימויו של צדוק צרפתי, תרמה לא מעט להישג.

לפני חצי שנה קצרה בלבד, הוא ניסה לשים קץ לחייו. בשבוע שעבר, לעיני אלפי צופים בנייני האומה, ומאות אלפים נוספים מול המסך הקטן ברחבי הארץ — הוא עלה על הבמה, וכמו בסיפור אגדות — זינק ישר אל שיא ההצלחה.

היה זה כאשר שירו, טוב לי לשיר, זכה בפרס הראשון בפסטיבל הזמר הישראלי — מופע-היוקרה של חגיגות יום העצמאות.

איך היתה ההרגשה לעבור, בצורה כזו צוננית כזו, ממעמקי הייאוש — אל הגי-שמת כל התקוות? מסף המוות — אל פיסת ההצלחה והשמחה? השבוע, לאחר שרגעו קצת הרוי

לחיי הניצחון

שמוליק קראוס, שהלחין את הזוכה בפרס ראשון, ואשתו ג'וזי, שהשתתפה בביצועו — מרימים כוסית, צוחלים ומאשרים, לחיי הניצחון. עבורם, היה זה ניצחון גדול בהרבה מסתם זכייה בפרס. עבורם, ניצחון זה פירושו היה שיבה לחיים. בהישג נוסף זכה שמוליק יום קודם, כאשר בחופעתה ב"היכל-התרבות" בתל-אביב, ערב יום העצמאות, השמיעה אסתר עופרים את שירו, "התשמע קולי", היה זה השיר העברי היחידי שהזמרת הבינלאומית המפורסמת הוסיפה לרפרטואר שלה במשך עשר שנים.

הראשונה שזיהיתי היתה אחותי. אחרי זה, ג'וזי. באותו רגע, שמחתי שלא התי-סגרתי. לא הבנתי עוד איך ניצלתי, אבל שמחתי.

אבל יחד עם השמחה גם הצטערתי. זכרתי את הייאוש, והצטערתי שלא הצלחתי לעשות את מה שרציתי. אני זוכר שאחד הדברים הראשונים שחשבתי, כש-התעוררתי, היו שחבל שלא הצלחתי לדי-פוק את השופט, ולא להיות שם, בזמן המשפטים הנוספים המיועדים שלי.

שכבתי שישנה חודשים בבית-החולים, וי-לאט לאט השתנתה דעתי. כששוכבים שיר-שה חודשים, נוכחים שיותר טוב כשיכור-לים ללכת.

אחרי הניצחון

חוגגים (מימין לשמאל) אחוד מנור, מחבר המילים של "טוב לי לשיר", ישראל גוריון, צדוק צרפתי, במאי להקת "הטוב, הרע, והנערה", שמוליק קראוס, בני אמדורסקי, ואשתו החדשה, הנמצאת בסוף הריונה, של גוריון. כן נכחו במסיבה גם ג'וזי כץ, עופרה פוקס — אשתו של אחוד מנור וזמרת בזכות עצמה, — ומיקי, אשתו של בני אמדורסקי.